

השולח פרק רביעי גימין

לג.

עין משפט
נר מצוה

יג א מיי פֿ"ט מהלכות
שמיטה הלכה יח סמג
לאוין רעא [טוש"ע חו"מ סי'
סז סעי' יט כח]:
יד ב מיי פ"ו מהל' גירושין
הלט"ו סמג עשין ג
טוש"ע אה"ע סי' קמא סעי'
ס:
טו ג ד מיי שם הלי"ח
טוש"ע שם סעי' סא:

גליון הש"ם

תוס' ד"ה ואפקעינהו וכו'
דאל"כ נזיר. ע' שצת ד' ד
ע"א תוס' ד"ה קודם ומכות
דף טו ע"ב תוס' ד"ה במאי
קמיפלגי:

מוסף תוספות

א. דאית לי נמי לרי' יחזקאל
תקנת ענותו, אלא כיון דסלי
בפני שמי און אקת מוהרס
שי כן, מוס' ה'ה'ה'
ו. וטעמא משום דלית לי
קלא. ז'ה'ה'ה' א. משום דלי
ודולורו נכסיה. ח. וטעמא
און ההולא ארי חושש
לפרסם דסבר אל מזבין, ואי
מזבין, אחרו טורא פריצי.
ט. לומר דשמי שי
להם קיל. ז'ה'ה'ה' א. משום
תקנת ממזרין ובעינן
מס' ז'ה'ה'ה' א. עיי' ש"ח.
ז'ה'ה'ה' א. נחמ' ה'ה'ה'
ממז'ן. ש"ח'ה'ה' א. כהנאי
דומן (לעיל ז'): שלא יאמר
הוא שכבר נתגרסה וריא אל
תגרסה עד עתה. ז'ה'ה'ה'
א. כר השתא אולינ'
והשתא חזי וניר ארי
ז'ה'ה'ה' א. ומתוך ק' אתרמי
נעדרו ממזרין דידה און
שנתה ונצלה בידה. ז'ה'ה'ה'
א. לישנא מילתא. מוס'
ה'ה'ה'ה' א. ואן נמי אל
און מחבריו לרי און אחר.
מוס' ה'ה'ה'ה' א. ורי און סבר.
מוס' ה'ה'ה'ה' א. דרשלו.
בפני אחר' און לי קול לה'ל
ודע כן אל אקמרי רבי'
דרשלו מוס' אלא.
מוס' ה'ה'ה'ה' א. אריבער
מוס' ה'ה'ה'ה' א. דאית לי
ושהל בפני השליח דרשלו
מוס' ה'ה'ה'ה' א.
א. שכל עול שלי בפני
און אכלו מילי.

פסקי רי"ד

כמה מבטלו רב ששת אמר
בפני ר' זכרן אמר בפני
שנים רב ששת אמר בפני ר'
ב"ד קהני זכרן אמר בפני
לפני ר' חרני נמי ב"ד קר
בפני ר' מאי מפני חוקי העולם
יוחנן אמר בפני חוקי
מזמורין וסבר חיל כרז נחמן
דמורס בפני שנים מבטלו רב
חנין תילת תנאי ולא שמעה
ואזלה ומעטא אורבא חיל
ממורס. ור"ל אמר מפני
חוקי עונות כפני ר' חרז
ששת דמורס בפני ר' ובז א"כ
לזו קלא ושמעה ודריעה ולא
מינסבא ומינגנא ויהי
חוקי ר"ל ר' יוחנן הלכה
כר' יוחנן: ח"י בטלו מבטלו
דבר רבי ר' ישיא' אמר
דבר לבטלו לא לחסוף על
נפא א"כ מה כז' כ"ד יפה
אמר עטל לאחז תוקן יפה
בפני עטל לאחז מפני השליח
מבטלו הוא דאע"ז דבר
אמרתקתא בטל שלוחות
השליח ורשיב"א אמר אי
דבר לבטלו לא חסוף על
השליח לא לחסוף על הנאי
אם יש בו שום נתיא: ח"י
מורא לשעור חברו נט
לאשתי כולו לבטלו רב שלא
בפני זה דבר רבי ר' ישיב"א
אומר אמר דבר לבטל אמר
זה בפני ר' מאי קמפילי
בערות שבעלה מקצתה
בטל כולה דרבי כרז עדות
שבעלה מקצתה

שנא כתוב בששון דיינים וחתימי עדים. כמו שכתוב בפרקו
 כי דינא הוינא אנא פלוני צר פלוני ומכרין סס הדיינים בתוך
 התורף ולמטה חותמים עדים להעיד על הפרחובו שהוא אמת וקמשמע
 לן דחשיב פרחובו אע"פ שלא חתמו בו הדיינים עמם לא שנא כתוב
 בלשון עדים שאין דיינינו נזכרים בתוך

המורף של פרחונו להביא ציה הרי
 כי דינא הוינא וחתא פלוני ואמר
 לנא וסורני לכס כל חוב שס' לי
 ביד פלוני ופלוני ופלוני עדים ופלוני
 למטה הדיינים וקונטרס פ"י בענין
 אחר: **ובי** תרי לית להו קלא.
 וא"ת ולתקנו שיטלנא בפני ג' וי"ל
 מפני תקנת עגונות:^א **ובי** תלתא
 אית להו קלא. ואע"ג דמלוה על
 פה לא גבי משעבדי אפילו הלווה
 בפני כמה עדים:^ב היינו משני דמלן
 דיוקן בנענא יוק דלאמרינן בחוקת
 הבתים (ב"ב דף מב.) ואין רגילות
 להודות לבני אדם אלא כופר לכל
 השואלים ממנו:^ג והא דלאמר הכא דבי
 תרי לית להו קלא וגבי מוכר שדהו
 בעדים אמרינן בחוקת הבתים
 (שם דף מא.): דגובה מנכס
 משועבדים^ד הכא בענין גילו מילתא
 טפי:^ה **ושמעה** וידעה ולא
 מינסבא ותקנת עגונות הוא דאיכא.
 אע"ג דבדין לא מינסבא חשיב עגון
 דהכי נמי אמרינן ב' כל הבט (נשיל)
 דף כו:) וצדן הוא אפי' טופס לא
 לכתוב ובלא זימנין דבעי למילן
 למדינת הים ולא משכח ספרא שציק
 לה ואילן ומיעגנה ויתצה:

בלִּמְקוֹשׁ אֲדַעֲתָא דְרַבְנִין מִקְדָּשׁ.
וּלְכָן אָמַר בְּשַׁעַת קִידּוּשֵׁין דְּתַ
מִשָּׁה וְיִשְׂרָאֵל:

ואפקעינהו רבנן לקידושין
מיניה. הקשה
ה"ר שמואל אס כן יחפה על צד
אחרו וכשיצאו עדים שזימה ישלח
לה גט¹ ויצטל שלא צפוי שליח ופקעי
קידושין ונמנא שהיא² פניהו ואומר
ר"י דלא קשה דלין לחוש אלא
כשחפס עליה שלא לדון³ אלא הכא
כדין מחפס וזמן המורה פטורה ועוד
הקשה רבי שמואל דהיכי מחייבין

לעולם מיתה אשת איש שזינתה והא התרחת ספק היא דשמה יסלה
גמ ויצטללו ועוד יכולין ממזרים ליטרה ואומר ר"ת דכי האי
גיגות לא הוי התרחת ספק דלולין בטר רוצא ורוב אין מגרשין
בשומעין ובששולחין גמ אין מטבלין ועוד דלוקמינ אחוקתה שהיא
בעבשוי נשואה * דאס לא כן נזיר שהיה שומה י"ן או מטמא למתים
אחמאי לוקה דאס אמרו לו אל תשמה אל תשמה חייב על כל אחת
ואחת (מיר 97 מב.) והא התרחת ספק היא שמה יסאל על נזירותו^ט
ומה שהשקה אס כן יחפה על בם אחותו ויכולין ממזרין ליטרה לא
ידעין שלכן שמתין לא ספקעין קדושיה מיהי דלחקנה עשו חכמים
ולא לתקלה שמתין כך היינו צנוט ישראל פרוצות פרוצות אבל אס
צדור לנו שלא נבחיין לכך לא חיישינן אס יכולים ליטרה:

דברי ספר עדות שבטמ"ה מקצתה לא בטמ"ה בולא. וא"ת מנא ליה להש"ס דסבר לא בטמ"ה כולה ויכול לבטל היינו אפי' לכתמילה דלמא סבר בטמ"ה כולה ואפילו הכי יכול לבטל דיעבד דהא לעיל איתא ליה בטמ"ה מבטול דמלשון יכול לא מצי למדק שיהא מותר לבטל לכתמילה כדמוכח בפרק הזהב (ב"מ דף מט.) דאמר האומר לחבירו איתמנה אני נתן לך יכול לחזור בו ופריך יכול פשיטא אלף איתמנה מותר לחזור בו וי"ל דמשמע ליה מילתא"ל דריי ביטול אפי' אפי' בפני אחד"ל אע"י דלין דבר שצבורה פחות משנים כיון שכללות עצמא אומר שהוא מבטול הוא מבטול א"י אפי' לא מהני בלא שנים וזהו דאיתו מבטול אפילו דיעבד כדפרישי' לעיל"י ^ט דדוקא בפני ג' וילן ב"ד"ל אומר [רבין] דמבטול היינו משום דהתם ליכא למישא כולי קודם שנתשא לא נתשא אבל כאן אפי' כשדענו כולם וגם האשה לא נתבטלו ותנשא ע"י גיטא ולכן אם היה סובר בטמ"ה כולה היה כ"רש"ג אפילו למאי דמוקמינן פלוגתאיהו בעדות שצטנ"ה מקצתה כ"רש"ג דאיתו מבטול דאפילו רבי ^{טו} א"י הוא סבר בטמ"ה כולה הוא דלרש"ג דבטמ"ה כולה אף זה מתקנת רבן גמליאל ועל כרחק למ"ד מפני

מפני

פלוני ופלוני. תרי משמע וקרי להו דיינים: רובל. מוכר זרורות של
בשמים: חוסמין למטה. גבי פרחבול תנן לה במסכת שביעית (פ"ד מ"ד):
למה לי למהני דיינים או עדים. פשיטא דגבי זהאי או זהאי ולימני
עדים והוא הדין אי חתמי דיינין: בלשון דיינים. כגון די דינא
הוינא ואחא פלוני ואמר לנא מוסרני
לכס פלוני ופלוני כר': וחסמי עדים.
בלשון עדות כגון פלוני עד: פלוני דוכר
ול"ש כתוב בלשון עדים. כגון דוכר
סהדוהא דהוא בלגפנא כר' וחסמי
למטה אני פלוני דין: ה"ג ול"ש כתוב
בלשון עדים וחסמי דיינים ול"ש כתוב
בלשון דיינים וחסמי עדים: סקנא
ממזורים. כלומר שלא יהו ממזרים
בישראל: בפני שנים. היה מבטלו
קודם תהנה: ה"ג ובי פרי לים
להו קלא ולא ידעה דכעליה ואולה
ווינספא: סקנא עגונות הוא דאליכא.

(א) ומוכר כ"ה. ב"ה ל: ערסין
כ"ג: (ב) שביעית פ"ד מ"ד,
ג: (ג) ימות כ"ה ז' שם וקדושין
מ"ה. (ד) וימנות כ"ה ז' ק' לקמן.
עג. ב"ב פ"מ: ממונות ג.
(ה) ודברים כ"ד, (ו) וקדושין
ד': (ז) (ח) ויבטלות ה', (ט) נל: ד"ה ורב נחמן.

מוסף רש"י

כי רובל. כסופה זה שמונה
מעותיו (וערובי כ"ה): אי כי
רובלל דמחזי על העיריות
בפרהסייה שני הוה ומכר
ומתני יס לי מחזי וסותא
וקבעיה ה"ג לחפשי וליזיל
(דור כ"ה). בטלי מבורל.
בעל גלגל ונא לאשתו קודם
וינא אללה או שפלה לא שליח
ואמר לה גט שפלתה לך
גטל הוא. ר"ה או גטל ומת

[illegible]

מנהג חוק דתם קידש כך אני מפרש בכל מקום מלבי. ומרבותי קבלתי כל דמקדש אדעתא דרבענן מקדש דקדושי כסף דרבענן דלח כתיב צהדיא אלח גמרינן קיומה קיומה משדה עפרון והיינו דקפריין מינח דקדיש בכספא קדיש צביאה דכתיב צהדיא (דברים מד) כי יקח איש אשה ובעלה מאי איכא למימר היאך יכלו לעקור דבר מן המורה ומשני שויה רבענן לצביילתו צביילת וזות של כל מקדש צביאה כדאמר הים (קידושין דף יב:) רב מנגיד אמאן דמקדש צביאה משום פרייתא. ותשובתו קשות יב דכרז חלל דגוריה שוה גופיה מורה היא שפיר לא למדו וספקלין אלא בגזירה שוה ויותר שוהא חכמה מגזירה שוה למדנו ונערה המאורסה נהרגת בקדושי כסף ואי דרבענן מי מיקטלא ועוד דקמשי שויה רבענן לצביילתו צביילת וזות היכי מצי לשוייה צביילת וזות הא דאורייתא היא וכי אמרן רב מנגיד אמאן דמקדש צביאה קידושין מיהא לא צטלי אלח הא והא דאורייתא והא דאית ברבענן כח לנטול מפני ששעת קידושין תלה בדעתם לקדש דתם שהנהיגו חכמים ישראל: אמר לעשרה כהנו גו לאשסי. וקיימא לן (לקמן דף סו:) כל כמה דלח אמר כולכם אחד כותב ושנים חותמין: יכול לנטול. מותר לנטול ולומר לשנים מהם אל כתבצורה ואין זה לעקור תקנת רבן גמליאל: אינו יכול. שאף זו מן התקנה הוא צטלו אינו מבוטל דלם כן מה כח בית דין יפה: לא

מ"מ יכול לבטל בפני צ' זה שלא בפני זה ואי¹⁷ בטלה כולה אפילו רבי לרב ששת או בפני שנים ביחד לרב נחמן הוא דמבטל א"נ אע"ג דהאי ללממורות שאם יודע לשלח קודם הגמינה לא יתנו לה או לא שביטל הבעל מקצת מן העשרה פעמים יטעו ויהיו סבורים שאחריי מודה¹⁸ דאינו מבטל ולפ"ו אחי שפיר מה שמסתפק הש"ס הי כרבי דאפי' קי"ל כרבי צביטלו מבטל בזה שלא בפני זה מצי שפיר לבטול מודה בלאומר לעשרה¹⁹ שאינו מבטל אבל מתוך פירוש הקונטרס משמע

מסורת הש"ס

(א) נזיר כה. ב"ק לו: ערסין
 כג: (ב) שביעית פ"י מ"ד,
 ג) בימות 5: (ד) [ש] וקדושין
 מב: (ה) בימות 5: קי. לקמן
 עג. ב"ב מח: כתובות ג,
 ו) [דברים כד:] ו) [קדושין
 ד: (ח) [כריתות ה:] ט) [לז:
 ד"ה ורב נחמן]

מוסף רע"י

[illegible]